

JUSTITSMINISTERIET

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 11. juni 2014
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Christina Thode Hansen
Sagsnr.: 2014-0030-2241
Dok.: 1184756

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1097 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. maj 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jan E. Jørgensen (V).

Karen Hækkerup

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1097 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for forskellen mellem digitalt indhold og tjenesteydelser i relation til levering af musik, film og andet tv-indhold?”

Svar:

Forbrugerrettighedsdirektivet definerer ”digitalt indhold” som data, der er produceret og leveret i digital form, jf. artikel 2, nr. 11, mens begrebet ”tjenesteydelsesaftale” er defineret i direktivets artikel 2, nr. 6. Efter denne bestemmelse er en tjenesteydelsesaftale enhver aftale, dog ikke en købsaftale, i henhold til hvilken den erhvervsdrivende leverer eller påtager sig at levere en tjenesteydelse til forbrugeren, og forbrugeren betaler eller påtager sig at betale herfor. En tjenesteydelsesaftale er dermed negativt afgrænset i forhold til bl.a. en aftale om køb af en løsøregenstand.

I præambelbetragtning nr. 19 i forbrugerrettighedsdirektivet er der som eksempler på digitalt indhold nævnt computerprogrammer, applikationer, spil, musik, videoer eller tekster, uanset om der opnås adgang hertil via downloading eller streaming, fra et fysisk medium eller på nogen anden måde. Videre anføres det, at hvis digitalt indhold leveres via et fysisk medium såsom en cd eller en dvd, bør det betragtes som varer i henhold til dette direktiv.

Hvorvidt levering af digitalt indhold skal anses for en tjenesteydelsesaftale eller en købsaftale, vil således komme an på, hvilket medium det digitale indhold er på. Hvis der f.eks. er tale om en dvd eller en cd med et digitalt indhold i form af en film eller et stykke musik, vil en aftale derom som udgangspunkt skulle anses for at være en købsaftale. Hvis der derimod er tale om f.eks. musik, der leveres gennem en online streamingtjeneste, vil aftalen om brug af denne streamingtjeneste som udgangspunkt skulle anses for at være en tjenesteydelsesaftale. Der henvises i den forbindelse til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1086 for så vidt angår behandlingen af aftaler vedrørende digitalt indhold, som ikke leveres på et fysisk medium.